

Samó rebus so prav rešili: Joško Globevník v Novem mestu; Cirilka Rusova v Ljubljani; Fr. Novak v Kočevju; Šetina Joško v Gotni vasi; Ruža Juvan v Ljubljani; Artič Vinko in Davorin Mordej pri Sv. Roku ob Sotli; Osterman Karlo v Kandiji; Kunc Milenka in Drago v Novem mestu; Vrhovec Danica v Novem mestu; Čaš Jožef in Ludovik Domajnko pri Sv. Duhu na Stari gori; Jeglič Franc in Smrečnik Vladi v Ljubljani; Sem Radko v Ljubnem.

2.

Zatrli smo sovraga,
premagali smo Nemca.
Za naš'ga gospodarja
postavljí smo Slovencea.

3.

Toraj še enkrat mi vsi vskliknimo,
vse za Jugoslavijo storimo,
če bo treba, tudi kri —
Jugoslavija naj živi!

Listnica uredništva.

Cvetana: Saj pesmica ni slaba, le z vojnimi refleksijami bi mladini radi prizanesli. Pošljite nam znabiti kaj bolj veselega. — Svetko E.: Morda prilično priobčimo. Živahni potopisi so nam ljubi. — R. P. v V.: Žal, malo pozno radi znanih tiskovnih razmer, pa vendar smo Vam radi ustregli. — S. R. v Celju: Ni še čisto zrelo, pa hvalimo Vaše navdušenje. — E. K. v T.: Istotako. Pa ker tako lepo prosite, naj bo vsaj v spomin: pesmica tu neizpremenjena objavljena:

1.

Po gorah, po dolinah
odmeva se en glas.
Mi smo Jugoslovani:
o Bog, poživi nas!

To je sicer vse res, pa vendar ne more biti malo razvajen čitatelj Vaše pesmice prav vesel. — Stanko Bojan: Je in ni. Temeljite poprave bi bilo treba. Bodite bolj skrbni ozir ritma. — Lipovič: Pošljite nam kaj izvirnega. Poslano prilično porabimo. — Minka: »Pravljico našega kraja« svojčas porabimo. Vendar bi radi vedeli, iz katerega kraja je? — Gosp. E. š. v G.: Hvala lepa! A so vse tri malo pretežke za naše čitateljstvo. Kaj bolj otroškega prosimo. — G. F. K. v E.: Je bila že priobčena. Znabiti kaj drugega? — »Koklja«: Prav dobra pesmica. Če je le izvirna? Svojege imena niste dostavili. — J. F. v R.: Radi bi jo objavili, ko bi jo ponekod sami umeli. »Nežne kelhke bele so angelci z biseri pospeli«. Kaj ste hoteli reči? — Ivo M.: Nič novega. Kaj boljšega! — Gdč. K. B. v P.: Znabiti malo popravljeno. — Silvin: Istotako. — G. A. U. v D.: Hvala lepa!

Prošnja koroške slovenske mladine.

„Tovarišice in tovariši! Poslušajte nas reveže, ki Vas prosimo pomoči! Knjig bi radi, koroški malčki bi radi slovenskih knjig, ki jih rabimo v šoli in ki bi jih čitali v zabavo. Vemo, da se Vam smilijo ptičice, ki zmrzujejo čez zimo pri nas in letajo prav blizu hiš. Ali jim niste že potrošali drobtinic, da ste jih ohranili prihodnji pomladi? Smilili so se Vam vojaki, za katere ste nabirali kopriv, da so imeli obleke. Nabirali ste robidne in jagodne liste, da so si pozimi kuhali čaj. Zbirali ste po vinarjih za Rdeči križ. Storite še to dobro in dajte ter zbirajte katerekoli slovenske knjige za nas koroško mladino. Upamo, da se zavedate, česa Vas prosimo. Izročite knjige svojemu gospodu učitelju ali katehetu, ki naj jih blagovoli poslati na okrajni šolski svet v Velikovcu. Bodite pri srčno pozdravljeni!

Koroški malčki.“